

Keresztelkedési történetek

„Az úttörő olyan valaki, aki elsőként tesz valamit” – magyarázta Anya.

Írta: Noelle Lambert Barrus
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Míra perdült egyet, és megcsodálta a fehér ruháját a tükörben. Ugyanaz a ruha volt, amelyet az anyukája viselt a saját keresztelőjén. Magdus dédi átalakította, hogy jó legyen Mírara. Így Míra viselhette a saját keresztelőjén!

„Gyönyörű vagy!” Anya megfogta Míra kezét, és ismét körbeforgatta őt.

Míra kuncogott. „Viselhetem egész nap?”

„Tegyük inkább félre a keresztelőig, hogy szép és tiszta maradjon, rendben?” – javasolta Anya.

„Rendben.” Míra meg fog keresztelkedni, amikor nyolcéves lesz, és már egy ideje készült erre. Járt az Elemibe, olvasta a szentírásokat, és részt vett a barátaival keresztelőjén. De a születésnapja még mindig olyan távolinak tűnt!

Míra odabújt Anyához a kanapén. „Anyu, te hány éves voltál, amikor megkeresztelkedtél?”

„16 éves voltam.”

„Hú! Miért vártál olyan sokáig?”

Anya szorosan átölelte Mírát. „Mert addig nem ismertem Jézus Krisztus visszaállított egyházát. De elkezdtem néhány barátommal egyházi tevékenységekre járni. És minél többet tanultam, annál inkább meg akartam keresztelkedni!”

„Miért?” – kérdezte Míra.

„Mert örökkévaló családra vágytam.” Anya rámutatott a templom fölöttük függő képére. „Megtanultam,

hogy egy nap örökre a családomhoz pecsételhetnek. Egy örökkévaló család volt az álomom. És a keresztelkedés volt az első lépés ehhez. Mostanra az álomom valóra vált.”

Míra elmosolyodott. „Ott van neked Apu, Melinda és Manna baba. És persze én is.”

„Pontosan. Na és Angéla mama is.”

„Nagyi veled együtt keresztelkedett meg?”

„Várt néhány évet. De mindig, amikor templomok közelében utaztunk, szerettünk megállni és megnézni őket.”

Míra elképzelte, ahogy Anya és Nagyi együtt nézegetik a templomokat. „És mi a helyzet Apával? Mennyi idős volt a keresztelkedésekor?”

„11 éves volt.”

„Akkor még Romániában élt?”

„Pontosan – helyeselt Anya. – A világ minden részén vannak, akik Jézusról és a keresztelésről tanulnak. Sokan közülük úttörők.”

„Úttörők?”

„Az úttörő olyan valaki, aki elsőként tesz valamit” – magyarázta Anya.

Míra elgondolkodott ezen. „Például, ahogy te voltál az első ember a családban, aki megkeresztelkedett?”

Anya bólintott és elmosolyodott.

Ekkor Apa belépett a szobába, és leült melléjük a kanapéra.

„Apa, te úttörő voltál a családban?”

„Félig-meddig. Miután megkeresztelkedtem, megtudtam, hogy Rozi mama már tagja az egyházunknak! De akkor már évek óta nem járt istentiszteletre.”

„Tényleg? Mi történt?”

„Elkezdtem istentiszteletre járni. Aztán a tesóim is jöttek velem, végül Rozi mama is. Még Magdus dédi is csatlakozott!”

ILLUSZTRÁTOR: TAMMIE LYON

Míra elképzelte, hogy Apa egyedül megy istentiszteletre, majd egyre több családtagját viszi magával.

„Azta! – mondta Míra. – Úgy szeretem hallgatni a történeteidet! Még inkább várom, hogy megkeresztelkedjek.”

„Köszönöm, hogy feltetted nekünk ezeket a kérdéseket, Míra – mondta Apa. – Mi is kérdezhetünk tőled egyet?”

Míra bólintott. Vajon mit fognak kérdezni?

„Miért szeretnél megkeresztelkedni?”

Míra elgondolkodott azon, hogy mit tanult a szentírásokból, és hogy mit érzett az istentiszteleten. „Mert követni akarom Jézust, és örökre a családommal szeretnék lenni.”

Anya és Apa mindketten elmosolyodtak, Míra pedig megölelte a szüleit. „Már alig várom!” ●